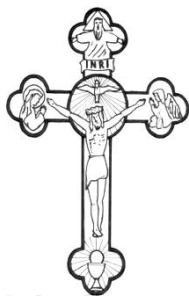

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lombardi

Rujan 2015. • Godina IV. • Broj 43

GOSPA OD MILOSRĐA

U ožujku 2012. godine papa Benedikt XVI. bio je u apostolskom i državničkom pohodu Kubi. Povod je bio 400. obljetnica pronalaska kipa Gospe od Milosrđa koji se čuva u svetištu mjesta El Cobre. Slika prikazuje taj događaj - dvojicu Indiosa i jednoga desetogodišnjeg roba, potomka Afrikanaca, koji je oko vrata nosio Gospinu medaljicu. Na moru ih je zahvatila strašna oluja. Nakon gorljive molitve, nebo se razvedrilo, a zatim su opazili kako nedaleko od njih pluta neki kip. Bio je to lik Blažene Djevice Marije s Malim Isusom, pričvršćen na ploči na kojoj je pisalo - *Yo Soy la Virgen de la Caridad* (Ja sam Djevica od Milosrđa). Iako su ga izvadili iz mora, kip koji je bio odjeven i prikazivao Gospu tamne puti, bio je suh. To je početak štovanja Gospe od Milosrđa *del Cobre*. Kubanski borci za neovisnost zamolili su 1915. papu Benedikta XV. da je proglasi zaštitnicom Kube, što je papa sljedeće godine izvršio. Svetište je papa Pavao VI. uzdigao na čast manje bazilike 1977. god. Prvi put je okrunjena 1936., a drugi put je to učinio Sveti Ivan Pavao II. 1998. god.

MOLITVA

Spomeni se, o predobrostriva Djevice Marijo, kako se nije nikad čulo, da si ikoga zapustila koji se k tebi utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zaprosio. Obdaren ovim pouzdanjem utječem se i ja k tebi, Djevice djevica; k tebi majko dolazim; pred tobom kukavan grešnik stojim. Nemoj majko vječne Riječi, prezreti mojih riječi, već ih čuj i milostivo usliši. Amen.

Župna crkva Svetog Roka, Lombarda

Nedjeljom: Sveta misa u 8.00 i u 19.00 sati. Od nedjelje 13. rujna Sveta misa u 8.00 i u 10.00 sati.
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 sati ili 19.00 sati. Od utorka 8. rujna Sveta misa u 7.00 ili u 18.00 sati.

Raspored događanja kroz mjesec RUJAN 2015.

6. rujna	23. nedjelja kroz godinu	Sv. Misa povodom početka školske godine u 08 sati i u 19 sati za učenike od V. do VIII. razreda i srednjih škola
7. rujna		Sv. Misa u 19 sati i povodom početka školske godine u crkvi Sv. Barbare u 08 sati za učenike od I. do IV. razreda
8. rujna	ROĐENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE (MALA GOSPA)	Sv. Misa na Maloj Glavici u 18 sati
14. rujna	UZVIŠENJE SVETOG KRIŽA	Legatska Sv. misa u crkvi Sv. Križa u 18 sati
15. rujna	GOSPA ŽALOSNA	Sv. Misa u 07 sati
30. rujna	SVETI JERONIM	Sv. Misa u špilji Gospe Lurdske u 17.30 sati

Napomena:

- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Sve mozebitne promjene će se oglasiti s oltara.

NAKANA APOSTOLATA MOLITVE (za rujan)

Opća: Mogućnosti za mlade - da se povećaju mogućnosti za obrazovanje i zaposlenje svih mladih ljudi.
Evangelizacijska: Vjeroučitelji - da vjeroučitelji mogu biti svjedoci, živeći život u skladu s vjerom koju naviještaju.

Biskupska: Da odgoj i obrazovanje u našim školskim i odgojnim ustanovama vodi k cjelovitoj izgradnji ljudske osobe, poštujući kršćanske vrijednote, utkane u našu narodnu kulturu.

MALA GOSPA - SPOMENDAN ROĐENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Proslava blagdana Male Gospe - spomendana rođenja blažene djevice Marije proslavlja se tradicionalno u brojnim svetištim i gradovima diljem Hrvatske 8. rujna. U kapucinskom samostanu Gospe od Milosrđa u Gospinu Polju u Dubrovniku svake se godine svečano proslavlja blagdan Male Gospe služenjem Svetih misa tijekom cijelog dana.

Gospa od Milosrđa u Dubrovniku se štuje od davnina. Tome su dokaz mnogi zavjetni darovi – slike u zahvalu Gospi za pomoć. Najstarija zavjetna slika je iz godine 1640. Gospu od milosrđa osobito štuju pomorci, a to dokazuju i njihove zavjetne slike u crkvi i u samostanskom muzeju u Dubrovniku.

Tisuće vjernika iz Dubrovnika i okolice na blagdan Male Gospe, 8. rujna, pohode svetište Gospe od milosrđa u Gospinu polju u Dubrovniku, izvršavajući zavjete koje su obećali Bogu. U osobnoj i zajedničkoj molitvi traže Gospinu pomoć i zagovor ili joj zahvaljuju na primljenim milostima. Do Gospina svetišta vjernici tijekom noći pješače kako bi sudjelovali na prvoj jutarnjoj misi u četiri sata. Sve do podne mise u svetištu slave se svakog punog sata, a svi imaju prigodu za ispovijed jer svećenici ispovijedaju na otvorenom cijeli dan. Veliki broj vjernika pali i svijeće moleći se za svoje najbliže kao i za

različite životne potrebe. Strpljivo i sabrano čekaju u dugom redu koji se obično pruža duljinom cijele crkve i dalje kroz glavni ulaz u dvorište, kako bi obišli glavni oltar u crkvi s Gospinim likom.

Večernje koncelebrirano euharistijsko slavlje je na otvorenom i obično ga predvodi dubrovački ili neki do drugih biskupa koji se također u povodu početka školske godine obično obrate roditeljima, učenicima, nastavnicima i odgajateljima, ističući važnost povezanosti obitelji, škole i župe u molitvi i radu.

GOSPA ŽALOSNA

Pobožnost prema Gospinim žalostima ima svoj biblijski temelj u proročtvu starca Simeona Mariji: »A tebi će samoj mač probosti dušu« (Lk 2,35). Te riječi s kontekstom naviještaju Kristovu muku. A budući da nitko nije s Isusom tako usko povezan kao njegova Majka, nikoga kao nju neće pogoditi tako da će Isus biti »znak kojemu će se protiviti« (Lk 2,34), nikoga kao nju neće potresti njegova muka. Vlastito predslavlje tog blagdana u njemačkom izdanju Rimskoga misala kaže ovako: »Kad je Marija stajala pod križem, ispunila se riječ starca Simeona: mač je probo njezinu dušu kod muke i smrti njezina Sina.«

O Marijinim žalostima počeli su u srednjem vijeku naročito pobožno razmišljati redovnici serviti. Njihov general sv. Filip Benicije nazivao je redovničku odjeću servita »odijelom Marijina udovištva«. Tu su odjeću kao škapular nosili i mnogi svjetovnjaci pa su tako među njima nastale mnoge bratovštine Gospinih žalosti.

Spomena je osobito vrijedna ona koju je koncem XV. stoljeća osnovao Nizozemac Ivan Goudenberg, a potvrdio je papa Aleksandar VI. Ta se bratovština veoma brzo proširila.

Gospa je raznim čudesnim uslišanjima pokazala da joj je pobožnost prema njezinim žalostima draga i tako je ona u kršćanskom puku sve više zauzimala maha. Širili su je zdušno i revno posvud i serviti. Njima je god. 1668. Sveta Stolica dopustila i posebnu svetkovinu u čast Gospe od sedam žalosti, a koja se slavila na treću nedjelju u rujnu. Ta je svetkovina godine 1735. proširena na čitavo španjolsko kraljevstvo. Papa Pio VII. proširio ju je na spomen svoga povratka iz Napoleonova sužanjsva godine 1814. na cijelu Crkvu. Počevši tamo od srednjega vijeka kršćanska je pobožnost nabrojila sedam događaja koji su bili uzrokom Marijinih žalosti pa se ona slavi i kao Gospa od sedam žalosti. Možemo reći da su sedam Marijinih žalosti sedam naročitih zgoda, odabranih između tolikih drugih, kojih je bio pun njezin život. U njima se kao u središtu usredotočuju sve Marijine boli. One očituju istovjetnost s Isusovim bolima i mukama jer se rađaju iz istog počela i jer su upravljene prema istom cilju, otkupljenju čovječanstva. Duhovno iskustvo drugih, osobito svetaca, može nam ne malo pomoći da se i mi što bolje uživimo u pojedine duhovne stvarnosti, pa tako i u žalosti Blažene Gospe.

Blažena je Djevica platila našu otkupninu kao jaka žena i puna samilosne ljubavi prema svijetu, a nadasve prema kršćanskome puku. »Može li žena zaboraviti svoje dojenče, ne imati sućuti za čedo utrobe svoje?« (Iz 49,15). To nam može pomoći da shvatimo kako je sav kršćanski puk izišao iz krila preslavne Djevice.

Kako ljubaznu Majku imamo! Oblikujmo se prema svojoj Majci i nasljedujmo je u njezinoj ljubavi! Ona je imala toliku sućut prema dušama da nije ništa držala do bilo kakva vremenitog gubitka ni do kakve tjelesne patnje; sve joj je to bilo kao ništa. Otkupljeni smo, dakle, uz veliku cijenu!«

Poučna priča:

Iznimno je zanimljiva i poučna priča koja govori o sinu siromašnih, ali dobrih i pobožnih roditelja. Dječak svojim roditeljima bijaše najveća nada, sreća i radost. Ali je nažalost voljeni sin rano i iznenada teško obolio ostavši potpuno slijep kad je imao tek tri godine. Roditelji su vodili svog slijepog sina različitim liječnicima, no pomoći nije bilo. A onda je jedan od liječnika rekao tužnoj majci: »Gospodo, tu pomaže samo Bog i Gospa.«

Od tada su roditelji prestali tražiti liječničku pomoć. Pouzdali su se samo u Boga i Blaženu Djevicu Mariju. Molili su, postili i činili pokoru za ozdravljenje svoga sina koji je bio slijep već sedam godina. Tako su jednoga dana majka i sin pošli na hodočašće u jedno Gospino svetište čvrsto vjerujući da će Majka Božja pomoći. Majka je desnom rukom vodila svoje slijepo dijete, a u lijevoj je ruci držala krunicu. Išla je bosa pa su joj noge krvarile, ali se na to nije obazirala.

Nakon dva sata naporna putovanja stigli su u svetište pred Marijin oltar. Majka je kleknula i žarko molila kao nikada do tada. I najednom je sin uskliknuo od radosti: »Majko, majko, ja sada vidim. Vidim tebe, vidim Majku Božju.« Majka je odmah zagrlila svoga sina. Dugo je plakala od ganuća i radosti zahvaljujući pritom Bogu i Gospi.

Dječak je ostao dobar i uzoran kršćanin. Postao je svećenik koji je držao zanosne propovijedi o Blaženoj Djevici Mariji. Propovijedao je više puta kako mu je Marija pomogla da progleda. Tako je svoju ljubav i pobožnost prema Mariji prenosio i na svoje slušatelje kojima je propovijedao.

fra Petar Ljubičić

Priredio: Željko Dominis

Izdaje: Pastoralno vijeće Župe Svetog Roka, Lumbarda, tel. 712-087

Odgovara: don Vlado Markić, župnik

Uređuju: don Vlado Markić i Željko Dominis